

4. Kvarblivna från lägsta planet, som gått framåt till nya uttrycksmöjligheter.

LEKTION 19

Överflyttningen till Pluto.

I lektion 13 talade vi om att de av våra bröder och systrar på vår jord, som icke orkar med de förhöjda vibrationerna, får flytta över till annan planet. I vårt solsystem är det Pluto som blir utsatt för plikten att ta emot denna människoskara. Många kommer att överföras till andra solars planetsystem, men vid behandlingen av dessa våra medmänniskors öde skall vi stanna vid dem som hamnar på sagda planet, eftersom den hör till vårt solsystem och därför står oss närmre.

Pluto är en utifrån rymden inkommen planet. Den har råkat komma in i vår sols kraftfält och har sedan stannat kvar. Här har Lucifer haft ett osedvanligt starkt fäste. Många av dess innevånare har stagnerat i utveckling och blir därför nödsakade att återfödas på en av de planeter, som är på väg ner till sitt materialisationstillstånd. De kommer där att uppbländas med dem som möter den nya balansfaktorn för universum, Lucifers efterträdare. Detta talades om i lektion 14 under rubriken "Lucifers välde slut".

Dessa från vår jord kommande människoskaror får dels inkarnera på Pluto, dels överföras i rymdskepp utgående från de s.k. modersskepp, som i stort antal överförts från andra världar och omsluter jorden beredda att ingripa i samband med de stora omvälvningar vi har att emotse.

Hur jordkraft överföres.

Vi har talat om att fysiska kroppens förbindelse med jordströmmarna genom kundalini är en nödvändig förutsättning för livets uppehållande. Så länge vi lever på lägsta planet kan detta band icke avbrytas under någon längre tid. Därför har under många år till modersskeppen överförts jordkraft från vår jord att brukas för de skaror, som beräknas bli evakuerade, när tiden är inne. Dessa blir på så sätt delaktiga av vår jords kraftlinjer för sitt uppehälle, då däremot de som inkarnerar på Pluto genom sina nya föräldrar når kontakt med planetens egna kraftfält.

Av våra besökare från främmande världar får vi kännedom om deras verksamhet i samband med dessa förberedelser. Ständigt hör man talas om flygande tefat, som setts gå ner och landa för att släppa ut en skara mänskliga varrelser, vilka hämtar upp jord och vatten i och för överförande till modersskeppen. Så har de försvunnit i skyn, och vi har fått veta vartill det upphämtade skall brukas. - På samma sätt som varje vår cell i kroppen är en bild av hela vårt väsen, är varje liten del av vår jord en kopia av hela jorden och äger i sig alla dess kraftströmmar.

Vilka överföres till Pluto?

Om vi frågar vilka dessa skall utgöras av, som beräknas icke orka med de nya förhållandena på vår jord, blir svaret att det är alla de, som av övermod förnekat allt fortsatt liv efter döden, som hånat all andlig strävan, de lögnaktiga och de som sadistiskt plågat sin nästa. Det är dessa som alltid gått under beteckningen de ohörsamma eller de obotfärdiga. Vi kan med fördel kalla dem vårt plans eftersläntare.

De överfördas möjlighet att höja sig.

Det må vara alla människors strävan att genom vibrationernas höjande befria sig från de lägre schakras' herravälde, dessa som drar mot lägre begärs tillfredsställelse. Så som våra Mästare under sin vistelse hos oss aldrig

varit beroende av, och många av deras lärjungar frigjort sig från kundalinis band med jorden, så bör alla stärka sin vilja till befrielse och söka binda fastare de kosmiska banden genom silversträngen. Ju äldre banden med jorden är, ju mera Lucifer ägt väldet över människan, dess större ansträngning krävs för att nå frigörelse.

Dessa till Pluto överflyttade har på grund av sin från modersplaneten lösryckta belägenhet sina band med de lägre världarna ej så starkt markerade. Så har icke heller de från oss på denna planet inkarnerade lika starka band med sin nya jord som de inhemska, eftersom banden binds fastare för varje inkarnation. Härefter ligger en stor fördel för alla våra bröder och systrar i förskingringen. Deras möjlighet att nå befrielse från luciferkraften växer.

Våra eftersläntare har blivit utlovade en för dem särskilt anpassad behandling. Det är en chans till vidare utveckling som givits dem och som de icke bör försitta. Mera tillgängliga för påverkan skall många nu lyssna till de varnande röster, som förklingat o hörda under deras vistelse hos oss.

Det hör till uppgifterna för högre plans väsen att bistå människorna i deras befrielsekamp. Eftersom de till Pluto överförda eller där inkarnerade ej har sina band i dess jord alltför fast bundna, blir arbetet för dessa hjälpare vidkommande ej av samma slag där som på vår jord. Det gäller där icke att nå Lucifer i hans lägsta position, där gäller det att väcka den andlighet till liv, som har sitt fäste i de andliga kropparna genom silversträngen, vars förbindelse med jorden är av den naturen att den skall om möjligt avkopplas. Det är den lägre delen nedanför hjärtpunkten, som skall bli rudimentär, när så skett då är också jordförbindelsen övervunnen.

En skara besökare av hög andlig halt skall sändas till Pluto. I Johannes uppenbarelse i bibeln kan vi i 19:de kapitlet läsa om mannen på den vita hästen och hans följeslagare som kommer för att strida mot Lucifer och hans anhängare. Just på grund av det lösa band, varmed hans anhängare är bundna vid Plutos jord kan dessa andliga väsen uppenbara sig i sina högre kroppar inför dem på ett sådant sätt att de väckes till andligt liv genom att de får skåda andevärlden i uppenbarad gestalt.

De kommer att vara mer mottagliga för intryck, därför att de väntar på hjälp utifrån. Desorienterade tänker de endast på att finna något annat än det dem omgivande. Det bittra i deras belägenhet blir på så sätt just det som hjälper dem att frigöras. Det är lidandets mening, längtan efter befrielse ger dem chans att återvända.

Detta är den särskilda undervisning vi hört talas om att vår jords eftersläntare skall bli utsatta för på de planeter, dit de överförts. Meningen med detta är att leda dem tillbaka till deras ursprung. Om de upptar rätt det som föreläggs dem, kan de återvända till vår värld och på nytt inkarnera här för att fortsätta sin utveckling på astralplanet, där vår mänsklighet under tiden hunnit få fotfäste.

LEKTION 20

De återvändandes placering på astralplanet.

De uppenbarelser dessa på Pluto blivit utsatta för ger dem till oss återvändande den lärdom de skulle ha kunnat tillägna sig under sin vistelse på vår jord, men eftersom de försummat detta men likväl givits chansen att nå astralplanet, har de ett pensum att inhämta av försummad kunskap, som de har att ta igen under strävan och möda i form av en underordnad ställning på astralplanet.

Så verkar karmas lag, och det rättvisa häri skall de lära att förstå under lidande. Det som skulle ha inhämtats på första planet har de försummat tillgodogöra sig, detta måste ge de övriga större fördel gent emot dem. Den dag denna livets lag är uppenbarad i all dess klarhet, kan ordet "orättvisa" strykas ur allas vokabulär. Då har vi lärt att fylla de krav som ställs på oss på vårt nya plan.

De återvändandes uppgift på astralplanet.

De hos oss från Pluto inkarnerande blir alltså tilldelade en annan uppgift än de som direkt flyttats över. De kommer att tillhöra en lägre ras, men eftersom deras individuella jag icke är bundet vid rasen, kan de genom hög förtjänst överflytta till högre stående raser vid ny inkarnation. Så måste vi se de möjligheter som erbjudes individen att höja sig till högre nivå. Ingen är bunden vid sin ras. På samma sätt som en människa, tillhörande en hög ras men som icke fyllt sin uppgift rätt, vid nästa nedstigande får gå in i en lägre ras, så kan den som bär den lägre rasens kropp övergå till den högre. Det är endast rasen i dess fysiska utformning, som består genom tiderna, de individuella själar som där tar sin boning, är inte bundna vid denna mer än under ett enstaka liv.

Detta är ett förhållande, som väl förtjänar betonas, efterom många ser med medömkan på vissa folkslags ödesmättade gestaltning. Rasen är den klädedräkt individen ikläder sig enligt sin förtjänst. Om det blir en högt- eller lågtstående beror på jagets kvalitet. Ingen dömande makt avgör detta. Den inkarnerande stiger så högt hans egenskaper tillåter honom, han själv bestämmer vart han skall räknas. Dock står därtill utsedda andemakter till deras hjälp som ej känner sina egna möjligheter. Endast de som vistas på låga sfärer är omedvetna om egna resurser, dessa får ledas till sina blivande uppehållsorter för att så småningom utvecklas mot större särskiljande förmåga. Detta behandlades i lektion 10.

När vi lärt förstå denna sanning inser vi dessa våra bröders uppgift på sitt nyuppnådda plan, sedan de lämnat Pluto. De skall utgöra den språngbräda, som alla efterföljande har att passera, vilka har pensum kvar att inhämta, innan de är färdiga att som fullgoda astralväsen verka på detta plan. De är så att säga broar som för över från det lägre planet till det högre.

Så har förhållandet varit under långa tider på vår jord, där pygméer och buschmän, de lägst stående bland alla jordens folk, verkat som broar, vilka vissa inkarnerande haft att passera vid övergång från atlantiska rasen till den ariska. Dessa kvarblivna folkstammar skall nu försvinna från vår jord och överflyttas till första planets planeter.

Vår framtid i den nya tidsåldern.

Vår begynnande färd över till astralplanet befinner sig ännu på försöksstadiet. Långa tider av läroår återstår, innan vi kan tala om ett verkligt uppstigande till detta plan, men eftersom alla tidsåldrar tar sin början och utvecklar sitt nya mönster innan det gamla är uttrangerat, och de nyinträdande förhållanden vi skall göra oss bekanta med går in i och länge löper jämsides med de gamla, skall vi inte förtröttnas i vår strä-

van att ur det som sker läsa ut det som hör det nya till.

Vi vet att bland alla oroande rapporter om krig och revolutioner, jordbävningar och naturkatastrofer av allehanda slag i vår värld, inträffar så mycket som ger anledning att hoppas på framtiden, och även om svåra ting väntar, vet människan att det som sker alltid leder till det bästa för var och en och för mänskligheten i gemen. Positiv tro på kraften i vår goda vilja skall prägla vår framtidssyn, och lugn förtröstan vara vår ledstjärna.

S L U T .

AGNI YOGA med dess 20 lektioner är nu avslutad. Den har bestått av dels en grundläggande lära om människan i hennes förhållande till de kosmiska världarna, så ock en skildring av hennes tillvaro mellan död och ny födelse och slutligen en beskrivning av det liv hon tänkes gå emot i den nya tidsåldern, den nu inleda, på astralplanet. Mycket återstår ännu att säga i dessa ting, mycket har vi kvar att lära.

För den som inser denna sanning och finner det förenligt med förnuftigt tänkande att fortsätta studierna, bör det framhållas, att det vi närmast har att ägna vårt intresse åt är kunskapen om dimensionerna. Detta vetande skall föra oss långt in i labrynter av nyttigt tankearbete. Förståelse för tiden som den 4:de dimensionen följande på rummets 3:dje är begynnelsen till detta nya kunnande, den skall leda vidare mot avslöjandet av djupa kosmiska hemligheter.

Vi önskar våra läsare välkomna till vidare studier.

Elisabeth Lansenor.